

4. postní neděle (26.3.2017)

Výňatky z apoštolské exhortace papeže Františka *Radost evangelia:* „privilegované místo chudých v Božím lidu“

182. Již nelze tvrdit, že náboženství se musí omezit na soukromý sektor a že existuje jenom proto, aby připravovalo duše na nebe. Víme, že Bůh si přeje štěstí svých dětí také na této zemi, i když jsou povolány k plnosti věčné (...).

183. Autentická víra, která nikdy není pohodlná ani individualistická, implikuje vždy hlubokou touhu po změně světa, po předávání hodnot a po tom, abychom po svém odchodu zanechali po sobě něco lepšího. (...)

187. Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím k osvobození a k podpoře chudých, aby se mohli plně integrovat do společnosti. To předpokládá, že budeme chápaví a budeme pozorně naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc. (...) Stále se ozývá stará otázka: „Jestliže má někdo majetek a vidí, že jeho bratr je v nouzi, ale zavře před ním svoje srdce – jak v něm může zůstat Boží láska?“ (1 Jan 3,17). (...)

189. Soukromé vlastnění dober se zdůvodňuje péčí o ně a jejich rozmnožováním, aby tak lépe sloužila obecnému dobru, přičemž solidarita má být prožívána jako rozhodnutí vracet chudému to, co mu náleží. (...)

191. Křesťané povzbuzování svými pastýři jsou všude a za všech okolností povoláni naslouchat nářku chudých. (...)

198. Tato opce (pro chudé) – učil Benedikt XVI. - „je zahrnuta v christologické víře v onoho Boha, který se stal chudým pro nás, aby nás svojí chudobou obohatil“. Proto si přeji církev chudou a pro chudé. Oni nás

mají mnoho co učit. (...) Je nezbytné, abychom se od nich všichni nechali evangelizovat. (...)

199. Naše angažovanost nespočívá výlučně ve skutcích či podpůrných a asistenčních programech. Duch uvádí do pohybu nikoli vypjatý aktivismus, ale především pozornost obrácenou k druhému (...). Když je chudý člověk milován, „je vysoce ceněn“, a to odlišuje autentickou opci pro chudé od jakékoli ideologie, od jakéhokoli záměru využívat chudé k osobním či politickým zájmům. (...) Jedině to umožní, aby se chudí cítili v každém křesťanském společenství „jako doma“. (...)

201. Nikdo by neměl říkat, že je daleko od chudých, protože jeho životní rozhodnutí vyžadují, aby věnoval více pozornosti jiným úkolům. To je častá výmluva (...). Nikdo se nemůže cítit zproštěn starosti o chudé a o sociální spravedlnost. (...)

202. Asistenční programy, jež čelí některým naléhavým záležitostem, je třeba považovat jen za provizorní odpovědi. Dokud se radikálně nevyřeší problémy chudých odmítnutím absolutní autonomie trhů a finančních spekulací a odstraněním strukturálních příčin sociální nerovnosti, nevyřeší se problémy světa a v posledku žádný problém. Sociální nerovnost je kořenem sociálního zla.

Otázky k zamyšlení

- **Vede mě moje víra skutečně k touze po změně světa (§ 183)? Jak se to projevuje v mém životě a co můžu dělat pro to, aby to bylo ještě konkrétnější?**

- **Jak můžu „být chápavý, pozorně naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc“ (§ 187)? Neříkám občas, že „jsem daleko od chudých“ (§ 201) a že nevím, komu bych měl pomoci a jak? Jak se to může změnit?**

- **Co můžu dělat, aby se chudí cítili v našem společenství „jako doma“ (§ 199)?**

- **Souhlasím s tím, že „sociální nerovnost je kořenem sociálního zla“ (§202)? Jsem připraven poskytovat pomoc v naléhavých záležitostech a zároveň pracovat pro odstranění strukturálních příčin sociální nerovnosti?**